

Triglavska proslava v Celju

Najstarejše slovensko in jugoslovensko akademsko društvo »Triglav« je v soboto 10. t. m. na lep in dostojen način proslavilo 55-letnico društvenega obstoja. Ob 17. se je vršilo v sejni dvorani Mestne hranilnice v Celju slavnostno zborovanje, katerega se je udeležilo nad 50 starešin, delegati bratskih aktivnih društev in starešinskih zvez in veliko število aktivnega članstva. Slavnostno zborovanje je otvoril v imenu celjskih triglavskih starešin g. dr. Štefan Rajh, advokat v Celju, ki je pozdravil vse zborovalce, posebno delegate Starešinske zveze »Triglava« iz Maribora s podpredsednikom g. profesorjem Brolihom na čelu, nadalje delegata Zveze naprednih jugoslovenskih akademskih starešin v Ljubljani g. predsednika dv. sv. dr. Gabrijelečiča, in podpredsednika g. fin. nadv. Volčiča, delegata Starešinskega društva »Jadrana« v Ljubljani g. direktorja Reisnerja, g. direktorja pošte in telegrafa v Ljubljani dr. Gregoriča, mestnega načelnika g. dr. Goričana in predsednika okrožnega sodišča v Celju g. dr. Vidoviča. Prečital je pozdravne brzojavke edinega še živečega ustanovnega člana »Triglava« g. s. sv. Kovača iz Novega mesta, nadalje vsled bolezni zadržanega častnega člana in predsednika Starešinske zveze g. dv. sv. dr. Toplaka iz Maribora in g. dr. Praunseisa iz Ljubljane. Po otvoritvi je prevzel predsedstvo zborovanja podpredsednik Starešinske zveze v Mariboru gosp. prof. Brolih, ki je po kratkem pozdravnem nagovoru podal besedo slavnostnemu govorniku starešini g. dr. Milku Hrašovcu, advokatu v Celju. Slavnostni govornik je v kratkih, a jedrnatih besedah očrtal društveno zgodovino in povdarjal razvoj »Triglava« od slovenstva do jugoslovenstva, na katerem stališču je »Triglav« odločno stal že v prečajočih in medvojnih letih ter končal z iskreno željo, da bi se društvo razvijalo tudi v bodoče na temelju jugoslovenske in slovanske ideologije. Za svoja lepa izvajanja je žel govornik burno odobranje. Nato sta poročala predsednika zagrebške in ljubljanske edinice o društvenem delovanju v zadnjih letih. Za tem je pozdravil zborovalce in

čestital k društvenemu jubileju v imenu mesta Celja mestni načelnik g. dr. Goričan, ki je izrazil svoje zadovoljstvo, da si je »Triglav« za proslavo svojega jubileja izbral ravno Celje, ki je Triglavane že pred vojno in tudi po vojni vedno z veseljem in gostoljubno sprejelo.

Nadalje so čestitali »Triglavu« in pozdravili zborovalce delegati bratskih starešinskih zvez in društev, g. dv. sv. Gabrijelečič v imenu novoustanovljene Zveze naprednih jugosl. starešin v Ljubljani, direktor Reisner v imenu Starešinskega društva »Jadrana« v Ljubljani, akademik Spindler v imenu »Društva mariborskih akademikov« in akademik Hiter Boleslav v imenu Jugosl. naprednega akad. društva »Jadrana« v Ljubljani. Posebno pomembna sta bila govora g. dv. sv. Gabrijelečiča in g. direkt. Reisnerja, ki sta oba povdarjala, da je treba čim tesnejšega sodelovanja med napredno inteligenco in pa da bodi tekmovanje posameznih aktivnih akademskih društev plemenito in prožeto z iskrenim jugoslovenskim nacionalizmom. Govornikom se je v imenu »Triglava« zahvalil predsednik g. prof. Brolih, na kar so zborovalci soglasno sklenili poslati udanostno brzojavko Nj. Vel. kralju Aleksandru in pozdravni brzojavki edinemu še živečemu ustanovnemu članu »Triglava« g. s. sv. Kovaču v Novem mestu ter neumornemu predsedniku Starešinske zveze v Mariboru in častnemu članu g. dv. sv. dr. Toplaku. Pri slučajnostih sta se oglasila k besedi starešina g. dr. Irgolič iz Maribora, ki je apeliral na aktivne člane, da skrbijo za ustanovitev »Triglavskega doma«, in pa starešina ing. Polak Karl iz Tržiča, ki je navduševal navzoče za sokolsko in prosvetno delo med narodom.

Zvečer se je vršil v vseh prostorih Celjskega doma elitni triglavski ples, ki je moralno in tudi gmotno sijajno uspel. Iz vse dravske banovine so prišli »Triglavci« in prijatelji društva, tako da so bili vsi prostori natlačeni polni. Vsi posetniki so soglašali, da zasluži prireditveni odbor vso hvalo, ker je bila ta prireditve res najlepša in najelegantnejša v tej sezoni in dostojen zaključek društvene proslave. Voljene so bile tudi kraljice plesa, ki so dobile okusna darila, triglavanske kokarde z zlatimi društvenimi grbi. Prvo da-

rilo je dobila Triglavanka gđ. Vlasta Božičeva iz Celja, drugo gđ. Anda Elsbacherjeva iz Laškega, tretje pa gđ. Kinki Goričarjeva iz Celja.

Novi bani in podbani

Z ukazom Nj. Vel. kralja so na predlog predsednika ministrskega sveta in ministra notranjih zadev upokojeni na prošnjo s pravico do pokojnine, ki jim po zakonu pripada:

dr. Josip Šilović, ban savske banovine;

Krsta Smiljanić, ban zetske banovine, in

Djordje Nestorović, ban moravske banovine.

Z ukazom Nj. Vel. kralja z dne 10. t. m. so postavljeni na predlog predsednika vlade in ministra notranjih zadev:

za bana zetske banovine dr. UROŠ KRULJ, bivši minister;

za bana savske banovine dr. IVO PEROVIĆ, prvi pomočnik ministra notranjih zadev;

za bana moravske banovine JERE-MIJA ŽIVANOVIĆ, bivši rektor višje pedagoške šole v Beogradu.

Z ukazom Nj. Vel. kralja z dne 10. t. m. in na predlog predsednika ministrskega sveta in ministra notranjih zadev so postavljeni:

za pomočnika bana savske banovine dr. Stevan Hadži, načelnik upravnega oddelka savske banovine;

za pomočnika bana moravske banovine dr. Radomir P. Todorović,

načelnik oddelka za javno varnost v notranjem ministristvu;

za pomočnika bana vrbaske banovine dr. Ilija Zec, dozda pomočnik bana zetske banovine v isti skupini in kategoriji;

za inspektorja ministrstva notranjih zadev Petar Benzon, načelnik upravnega oddelka primorske banovine;

za načelnika upravnega oddelka vrbaske banovine Nemanja Ljubisavljević, banski inspektor iste banovine;

za načelnika upravnega oddelka primorske banovine dr. Marjan Ivić, banski svetnik iste banovine.

Upokojena sta Milorad K. Jovanović, pomočnik bana moravske banovine in Mihajlo Krečković, načelnik upravnega oddelka vardske banovine.

Z ukazom Nj. Vel. kralja so na predlog predsednika ministrskega sveta in ministra notranjih zadev odlikovani z redom jugoslovenske krone I. reda: dr. Josip Šilović, ban savske banovine v p., Krsta Smiljanić, ban zetske banovine v p., Djordje Nestorović, ban moravske banovine v p.,

S sklepom predsednika ministrskega sveta in ministra notranjih zadev in na predlog ministra za pravosodje so postavljeni za člane vrhovnega zakonodajnega sveta: dr. Josip Šilović, ban savske banovine v p., Krsta Smiljanić, ban zetske banovine v p., Djordje Nestorović, ban moravske banovine v p.

DOMAČE VESTI

d Službeno potovanje bana dr. Marušića po dravski banovini. V soboto 10. t. m. popoldne je prispel ban dravske banovine g. dr. Drago Marušić na svojem prvem službenem potovanju v spremstvu podbana g. dr. Pirkmajerja, tajnika dr. Broliha in dopisnika centralnega presbiroja g. Zobca z brzovlakom v Maribor. Na glavnem kolodvoru so ga pričekali zastopniki vseh mariborskih civilnih in vojaških oblasti, ravnatelji vseh srednješolskih zavodov, zastopniki gospodarskih krogov in drugi predstavniki. Gosp. ban se je takoj podal v poslopje okrožnega inspek-

torata, kjer je sprejel najprej mariborskega župana dr. Juvana in podžupana dr. Lipolda, nato pa načelnike in vodje vseh državnih uradov. Ob tej priliki je pozdravil bana gimnazijski ravnatelj g. dr. Tomišek, g. ban pa se je zahvalil za pristrčni sprejem z daljšim govorom. Nato so posetili g. bana mariborski škof dr. Karlin in pomožni škof dr. Tomažič ter komandant mesta general Dragomir Pavlović. G. ban in g. podban sta še zvečer vrnila obiske. Zvečer se je vršila v restavraciji pri »Orlu« intimna večerja, katere so se udeležili poleg g. bana in g. podbana raz-

DR. FR. MIŠIČ:

V Laškem

Na najvišje ležeči cesti ali poti, ki na »Pesk« u, na strmem južnem pobočju skalnatega, a vkljub temu skrbno pogozdenega Huma (585 m) še spada k laškemu mestu, ima Miha Kranjc, l. 1925. od našega kralja Aleksandra I. odlikovan s srebrno kolajno za štiridesetletno požrtvovalno udejstvovanje pri domači požarni brambli, svojo delavnico; vse časti vredna je njegova obrt, ki jo izvršuje pozimi pri električni luči blizu tople peči, poleti v gorkem solcu in v hladni senci dozorevajočega grozdja; kajti tkalcev domačega platna, kakršen je on, in to celo v mestu, pozna naša ožja domovina dandanes žalibog le še prav malo. Spodaj v mestu samem, ob cesti, ki pelje v četrte ure oddaljeni Gradec v umetniško zanimivo cerkev Matere božje, hranijo in kažejo vsakomur, kdor si ga hoče ogledati, v lepi beli hiši, v kateri je bila prej nameščena nemška šola, vzgledno urejen lokalni muzej, po njegovem ustanovitelju imenovan »Valentinčičev muzej«. Tako vežejo žive, govoreče in mrtve, molčeče, neme priče sedanje mesto Laško

z njegovo polpreteklo in še starejšo, več kot dva tisoč let nazaj segajočo zgodovino, da, sprehajajoč se po lepih poteh ob desnem in levem bregu srebrnočiste Savinje, brez truda lahko razumeš, kako se je mogla ob široki, kotanjasti debri Žikovice, drveče z bližnje gore Žikovice mimo kmeta Žikovska sredi skozi mesto, razviti že tako zgodaj sredi hribovitih in gorate okolice tako važna naselbina kot je Laško.

Ne le skalnati Hum, na kojega vrh vodijo v številnih ključih speljane stezice skozi duhteče borovje in smrekovje, tudi stari grad, Tabor imenovan, se dviga nad mestecem tako samozavestno, ponosno, naravnost izzivajoče, da se je pod njegovim varstvom in pod njegovo zaščito nekdanji trg, četudi tupa tam mimogrede od Turkov, razlujenih kmetov in drugih sovražnikov izrop in požgan, lahko skozi sto let stoletja razvijal v lepo jugoslovensko mesto in v kopališče, ki nudi vsako leto tisočerm obiskovalcem prepotrebne okrepčila in oždravljenja v svojih naravnih toplih, zdravilnih vodah. V bližnjih Rimskih toplicah se še danes na štirih, v kopališki rotundi vzdanih majhnih mramornatih kamnih štirje stari

Rimljani zahvaljujejo kopališkim boginjam za zdravje, ki so ga jim vrnile v svojih kopelih. V laških toplicah, katerih so se posluževali okoličani že od pamtikeva, še predno je bil l. 1852. postavljen temelj sedanjemu kopališču; sicer niso ohranjeni taki zahvalni, stari, votivni kamni, a mesto Laško samo nudi kakor malokatero drugo v Sloveniji večjemu opazovalcu polno zanimivih spomenikov, ki osvetljujejo najrazličnejše dobe ne le slovenske, temveč sploh človeške zgodovine. Čim stopiš s kolodvora in zagledaš na levem, nasprotnem bregu Savinje mesto s Taborom in Humom v ozadju, že se začudiš nad obliko cerkvenega stolpa in cerkve sploh. Pristne slovenske cerkve tako nizkih zvonikov, pa povrh še tako širokih masivnih s tako nizko, štirioglato, topoglavo streho nikjer nimajo. To mora biti iz časov, ko so bili v spodnji Savinjski dolini, koje središče je baš Laško, merodajni drugi, tuji vplivi. Spomniš se podobnih zvonikov in cerkva v Italiji in ime »Laško« blizu Rimskih toplic kakor Koroške »Lašnje« blizu Rimskega vrelca pri Guštanju ti vzbudijo spomin na starejše, pred-slovanske čase. Lev iz belega mramorja, vzdani v zunanjo steno stran-

ske kapelice župne cerkve v Laškem, je kakor oni, že počrneli v Rimskih toplicah iz pred-slovanske dobe; v kaplanijo je vzdani kamen z reliefom, ki prikazuje pod skrivljenim drevesom z zvezdnato cvetlico moža, ki vodi malega psa na vrvi; v hišo blizu ljudske šole, v kateri je nastanjena tudi ljudska knjižnica, je vzdana glava, ki predstavlja obraz vrhovnega boga starih Rimljanov. Takih in enakih spomenikov je v mestu, nele v muzeju, še več; oni spominjajo na rimske čase in tisti, ki so v srednjem veku, vsled nepoznanja iz slovenskega »Deber in debro« napravili »Tefer«, »Tifer« in »Tiberiensis«, so pri tem očitno mislili na reko Tiber, ki teče skozi Rim. Že pozabljeni »Tüffer« se še drži druge, manjše naselbine v bližini v slovenskem imenu »Debro« ali »Deber«, prejšnji trg in sedanje mesto Laško (»Vlaško«) pa ga je že davno izgubilo, kakor je tudi že žal po večini izgubilo stara imena za posamezne dele mesta. Teh mestnih ulic, cest, poti in stez je poleg enega velikega in dveh ali treh manjših, dalmatinskim »Poljanam« podobnih trgov ali prostorov toliko, da izgleda mestece, ako gledaš nanj s Starega grada, kakor velika mreža, ki ima

ni povabljeni. V nedeljo 11. t. m. dopoldne je g. ban sprejemal v poslopju okroglega inspektorata deputacije kakor predstavnike raznih kulturnih in gospodarskih društev, načelnike okrajnih cestnih odborov itd. Ob 14.18 se je ban odpeljal v Ptuj. Po prisrčnem pozdravu na kolodvoru se je odpeljal s svojim spremstvom v avtomobilu v poslopje sreskega načelstva, kjer je najprej sprejel zastopnike ptujskih državnih uradov. Za pozdravni govor sreskega načelnika g. Vavpotiča se je ban zahvalil s patrijičnim govorom, v katerem je zlasti podčrtal dolžnosti uradništva pri izvajanju programa Nj. Vel. kralja. Nato je g. ban v spremstvu g. podbana sprejemal do 20. razne deputacije. V ponedeljek 12. t. m. od 10. do 13. je sprejemal g. ban v Sokolskem domu v Murski Soboti. Nadaljni program potovanja in sprejemov je naslednji: V torek dopoldne od 10. do 13. v veliki dvorani hotela »Pri kroni« v Dolnji Lendavi. V torek od 17. do 19. v prostorih sreskega načelstva v Ljutomeru. V sredo dopoldne od 9. do 13. v prostorih sreskega načelstva v Prevaljah. V sredo od 16. do 19. v prostorih sreskega načelstva v Slovenjgradcu. V četrtek dopoldne od 11. do 13. v prostorih sreskega načelstva v Celju.

d **Novi banovinski proračuni.** Vse banske uprave morajo predložiti svoje proračune najkasneje do 15. t. m. ministrstvu financ. Ministrstvo je prejelo doslej večino proračunskih predlogov posameznih banskih uprav.

d **Prvo zasedanje banskega sveta dravske banovine** se bo pričelo v torek 20. t. m. ob 10. dopoldne v sejni dvorani Zbornice za trgovino, obrt in industrijo v Ljubljani. Na dnevnem redu je razprava o proračunu dravske banovine za leto 1931./32. Sejo bo otvoril ban g. dr. Marušič s posebnim ekspozicijem, v katerem bo podal smernice gospodarske, socialne in kulturne politike. Zasedanje bo trajalo najbrž do konca januarja.

d **Za znižanje cen kruha in mesa v Mariboru.** Mariborska občina je predlagala banski upravi znižanje cene belemu kruhu na 4 Din in črnu kruhu na 3.50 Din za kg. Mariborski pekovski mojstri so se izrazili proti znižanju krušnih cen, češ da so nabavne cene moke in drugih potrebin sedaj visoke. Mestni tržni odsek bo v prihodnji seji razpravljati tudi o znižanju mesnih cen.

d **Poštni avtomobilski promet Mestnje—Sv. Peter.** Direkcija pošte in telegrafa razglasa: Dne 10. januarja 1931. je bil zopet vzpostavljen državni poštni potniški avtomobilski promet med Mestnjem in Sv. Petrom s sledečim voznim redom: Podčetrtek odhod 6.15, Mestnje prihod 6.55, Mestnje odhod 8.55, Sv. Peter pod Sv. gorami prihod 10.45, Sv. Peter pod

Sv. gor. odhod 15.15, Mestnje prih. 17.07, Mestnje odhod 17.20, Podčetrtek prihod 18.00. Ob nedeljah in praznikih odpade popoldanska vožnja med Podčetrtkom in Mestnjem.

d **V zapuščinskem postopanju po Rudolfu Ropanu,** posestniku na Ljubčani, ki je umrl 28. aprila lani brez oporoke, se pozivajo vsi, ki imajo proti zapuščini kako terjatev, naj jo napovedo pri okrajnem sodišču v Celju ob priliki naroka 31. t. m. ob 9. ali pa do tedaj pisмено prijavijo, ker bi jim sicer, ako bo zapuščina po prijavljenih terjativah izčrpana, ne pristojal noben zahtev, razen če imajo zastavno pravico.

d **Ko se začne krvne cevi poapnjati,** deluje uporaba naravne »Franc Jožefove« grenčice na redno izpraznjenje črevesa in zmanjša visok naval krvi. Mojstri zdravniške vede priporočajo pri starostnih pojavih različne vrste »Franc Jožefove« vode, ker odpravi zastajanje v želodčnem črevesnem kanalu in le no prebavljanje ter omili dražljivost živcev. »Franc Jožefova« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

d **Dunajska vremenska napoved za torek 13. januarja:** Sprva omiljenje mraza, naraščajoča oblačnost, pozneje močnejši padec temperature s padavinami na vidiku.

Celje in okolica

c **Prihod bana g. dr. Marušiča v Celje.** V četrtek 15. t. m. ob 10.55 bo prispel s savinjskim vlakom v Celje ban g. dr. Drago Marušič. Po svojem prihodu se bo podal takoj na sresko načelstvo in bo v pisarni sreskega načelnika od 11. do pol 12. dopoldne sprejemal predstavnike civilnih in vojaških oblastev, od pol 12. do 13. pa deputacije in privatne stranke.

c **Prva letošnja seja celjskega občinskega sveta** bo predvidoma v petek 23. t. m. ob 18. Na dnevnem redu bodo poročila odsekov.

c **Ljudsko vseučilišče** razglasa, da tudi danes ne bo predavanja, ker zaradi božičnih počitnic dvorana ni zakurjena. Prihodnje predavanje bo v ponedeljek 19. t. m.

c **Sokolski plesni venček** ob zaključku plesne šole bo v soboto 17. t. m. v gornjih prostorih Narodnega doma. Vsak udeleženec prejšnjih plesnih venčkov se bo spominjal na to zabavno prireditev in se bo gotovo tudi letos radevolje odzval vabilu. Saj je letos 10-letni jubilej teh plesnih venčkov, ki so postali že stalni. Igra priznani orkester »Merkur« iz Ljubljane. Ples vodi g. Černe iz Ljubljane. Posebnih vabil ni in so tem potom vsi vljudno vabljeni. — Vstopnina 10 Din za osebo. Obleka promenadna.

c **Celjski šahovski klub** bo imel svoj občni zbor v sredo 14. t. m. ob 20. v klubovem lokalu hotela »Evrope«. Odbor vljudno vabi vse gg. člane, da se občnega zbora polnoštevilno udeležijo.

c **Tujski promet.** Mesto Celje je posetilo lani 14.383 tujcev, torej na mesec povprečno 1.200. Tujski promet se razvija v Celju polagoma, toda stalno.

c **Nov kamnolom nad Gozdno restavracijo.** Mestna občina namerava otvoriti kamnolom nad Gozdno restavracijo in je zaprosila za zadevno obrtno oblastveno dovoljenje. Komisija poizvedba in razprava bo v četrtek 22. t. m. z začetkom ob 8. zjutraj.

c **Drsališče v parku** otvorjeno. Sportni klub Celje je po daljših pripravah otvoril 9. t. m. svoje moderno drsališče na teniški prostor v mestnem parku. Drsališče je odprto vsak dan od 8. do 12. in od 13. do 20. ter je zvečer razsvetljeno. V najkrajšem času nameravajo postaviti na drsališče radijski aparat z zvočnikom. Drsališče je bilo že prve dni dobro obiskano. Drsalcu bodo prišli sedaj na svoj račun.

c **Težka nesreča na cesti.** V ponedeljek 12. t. m. ob 4. zjutraj se je odpeljal 19-letni Jože Tratnik, trgovski pomočnik pri ge. Mariji Kedlovi v

Gaberju, na sejem na Planino. Med vožnjo se je voz nenadoma prekucnil in pokopal Tratnika pod seboj. Tratnik je dobil občutne poškodbe na glavi, vendar pa je imel toliko moči, da se je sam podal v celjsko bolnico.

c **Zopet nesreča v tovarni.** V petek 9. t. m. ob 14. je cirkularka v tovarni podetnikov v Loku pri Zidanem mostu odžagala 36-letnemu delavcu Antonu Klenovšku meziniec desne roke. Klenovšek se zdravi v celjski bolnici.

c **Umrla sta** v soboto 10. t. m. v celjski bolnici 38-letna kuharica Helena Pisančeva iz St. Jurija ob juž. žel. in 11-letni posestnikov sin Franc Mastnak iz Kalobja. N. p. v m.!

c **Prepovedana ljubezen . . .** Celjska policija je sinoči aretirala 20-letno Pepco V. iz Razvanja pri Mariboru zaradi potepuštva in suma tajne prostitucije. Pepca se je izdajala za trgovsko potnico in je imela pri sebi dve naročilni knjigi dveh mariborskih tvejk. V teh knjigah so vpisana naročila nekaterih strank, ki sploh ne eksistirajo. Izgleda, da sta bili ti dve knjigi le »dokaz«, da se Pepca preživlja na pošten način. Roka pravice je zgrabila tudi 25-letno Marijo Ž. iz Griž zaradi tajne prostitucije. Ker je vrla deklica težko okužena, so jo danes popoldne odpremili v mariborsko bolnico.

c **Celjski delovni trg.** Pri ekspozituri Javne borze dela v Celju je od 4. do 10. januarja iskalo dela 60 oseb (43 moških in 17 žensk), iz prejšnjega tedna je preostalo 542 oseb (398 moških in 144 žensk), delo je bilo ponujeno za 39 oseb (23 moških in 16 žensk), posredovanj je bilo izvršenih za 23 oseb (14 moških in 9 žensk), odpadlo je 5 oseb (3 moški in 2 ženski), koncem tedna je ostalo v evidenci 574 oseb (424 moških in 150 žensk).

c **Vložitev prijav za znižanje dopolnilnega davka zemljarine** v smislu zakona o izpremembah in dopolnitvah zakona o nep. davkih z dne 14. junija 1929. Davčna uprava v Celju objavlja naslednji poziv: Davčni zavezanci zemljarine, ki imajo v smislu zgoraj cit. zakona pravico do znižanja dopolnilnega davka, naj vložijo svoje prijave do 31. januarja 1931. Dopolnilni davek se bo znižal pod sledečimi pogoji: 1. da se bavi davčni zavezanec izključno s poljedelstvom; 2. da obdeluje svoje posestvo sam ali samo s člani svoje družine (skupno domače gospodarstvo); 3. da šteje družina (skupno domače gospodarstvo) takega davčnega zavezanca več kakor 5 članov; 4. da dopolnilni davek ne presega zneska Din 5000.— in 5. da poda davčni zavezanec svojo prijavo na uradnem obrazcu (uradni tiskovini) in v zgoraj določenem roku. V smislu zakona se ne morejo smatrati za člane skupnega domačega gospodarstva: 1. osebe, ki so stalno odsotne; vendar se ne štejejo med stalno odsotne one osebe, ki so pri vojakih, da služijo svoj vojaški rok, ali ki se nahajajo v šoli ali rokodelskem uku in ki so odsotne le radi zdravljenja in slično; 2. osebe, ki se bavijo poleg poljedelstva z industrijo, trgovino, obrtjo ali s kakim drugim poslom, ki podelga pridobitni; 3. osebe, ki so v razmerju javne ali privatne službe; 4. žene in otroci oseb, omenjenih v točkah 2. in 3.; 5. hišna služinčad in uslužbenci (nameščenci). Prijave je vložiti pri županstvih na uradnih tiskovinah, ki jih izdaje županstvo. Prijavo vložijo osebe, ki se smatra kot davčni zavezanec zemljarine. Prijavo more vložiti tudi pooblaščenec davčnega zavezanca, vendar mora priložiti prijavi svoje pooblastilo. Na zahtevo davčnega zavezanca izpolni prijavo tudi županstvo in sicer na podlagi navedb davčnega zavezanca. Prijave, ki se predložijo po določenem roku (31. 1. 1931.), odnosno, ki se predložijo po čl. 4. zakona o neposrednih davkih v naslednjih 15 dneh, pa se prekoračenje roka ne opraviči s tehtnimi razlogi, se za znižanje dopolnilnega davka ne upoštevajo. Za pravilnost navedb glede števila članov skupnega domačega gospodarstva, kakor tudi glede podatkov pod

MESTNI KINO CELJE

Danes v ponedeljek 12. t. m. se predvaja zadnjikrat krasna filmska opereta

Pesmi je konec...

V torek 13., sredo 14. in četrtek 15. t. m. zaradi koncertov **kino zaprt.**

Petek 16., sobota 17. in nedelja 18. t. m.

Hadži Murat

(Beli vrag)

Monumentalen zvočni velefilm. V glavni ulogi slovit **Ivan Možuhin.** — Sodeluje zbor donskih kozakov in ruski carski balet.

Opozarjamo cenj. občinstvo iz okolice, da se posluži v nedeljo popoldanskih predstav, ker je pri večernih predstavah vel. k. naval.

točkami 1.—5. odgovarja poleg davčnega zavezanca tudi županstvo.

c **Vložitev prijav v smislu zakona o davku na samstvo.** Davčna uprava v Celju objavlja naslednji poziv obvezancem zemljarine in zgradarine: Na osnovi § 6. zakona o davku na samstvo pozivamo obvezance zemljarine in zgradarine v mestu in trgih, da vložijo tuuradno v roku od 10. januarja do 10. februarja 1931. prijave s sledečimi podatki: 1. ime, očetovo ime, priimek, 2. so-li oženjeni, samski, vdovci ali ločenci, 3. rojstno leto, 4. imajo li kaj zakonske dece. Ločenci naj navedejo, je li bil zakon po sodišču razveljavljen ali ločen in če morajo po razsodbi sodišča plačevati vzdrževalnino za dečo ali ženo. Če je samec, vdovec ali ločenec solastnik zemljišča ali zgradbe, odnosno če je družabnik podjetja ali obrata, naj navede, s kolikim delom, oziroma v kakem razmerju je solastnik ali v podjetju oz. obratu udeležen. Dotična nepremičnina odnosno podjetje se naj pri tem natančno označi. Davčne obvezance, ki bi prijav ne vložili pravočasno ali ki bi ne navedli točnih podatkov, zadevajo zakonite posledice. Obrazci za te prijave so na razpolago pri davčni upravi.

c **Tri najdbe:** zlat prstan, vreden 250 Din; mal rujav otroški šal; 30 dinarjev gotovine. Najdeni predmeti se dobe pri predstojništvu mestne policije v Celju.

c **V hotelu »Union« v Celju** se toči fino krajinsko vino 1930 po 12, v točilnici 10, cviček 1929 po 16, v točilnici 14 Din, la belo vino 16, v točilnici 14 Din, Jeruzalemec 20, v točilnici 18 Din. (Jeruz. burgundec stari, specijaliteta 24 Din). Toči se sarajevsko dvorsko pivo.

Dopisi

Konjice. Glavna skupščina Sokolskega društva v Konjicah se je vršila v četrtek 8. t. m. v dvorani Narodnega doma. Prisotnih je bilo od skupno 106 članov 61. Glavne skupščine se je udeležil tudi br. sreski načelnik Trstenjak. Skupščino je vodil starešina br. Vavlav Prorazil. Iz poročil funkcionarjev je posneti, da je bilo delovanje društva v preteklem letu živahno. Članstvo je narastlo od 85 na 106 članov (članic). Skupno število pripadnikov je znašalo koncem leta 242. Društvo je sodelovalo na 7 telovadnih prireditvah, kulturno-prosvetnih in zabavnih prireditvah je bilo 11. Knjižnica šteje 994 knjig, prečitalo se je 662 knjig, bralcev je bilo 2624 in to po veliki večini kmetskega stanu iz konjiške okolice. Društvo ima svoj lastni orkester, pevski zbor in lutkovno gledališče, snuje se tamburaški zbor. Denarni promet društva je znašal 100.086, prejemkov

Crep de Chine od Din 60 — naprej
Crep saten
Crep mongol
Crep marocain
Crep georgette

v največji izbiri in zajamčeno dobri kvaliteti kupite pri tvrdki

Miloš Pšeničnik,
Celje, Kralja Petra cesta 5

je bilo 50.213, izdatkov 49.873 Din, aktivna društva znašajo 71.382 Din. Članarina znaša za prihodnje leto kakor doslej 2 Din mesečno. Po prečitju Savezne poslanice se je sklepalo o predlogu za novo društveno upravo. Predlagana je po večini dosedanja društvena uprava, za starešino društva je predlagan župni upravi br. dr. E. Mejak, za podstaršino br. Václav Prázil. Čim bo župna uprava imenovala predlagano društveno upravo, bo ta predvsem načela vprašanje Sokolskega doma, ki je vitalnega pomena za uspešen razvoj sokolstva v našem trgu, v katerem se sokolskemu pokretu še vedno delajo velike težave.

Arjavas. Dne 4. t. m. je imelo domače gasilno društvo svojo običajno božičnico v dvorani tov. A. Vodenika v Petrovčah, ki je bila zelo lepo obiskana. Po primernem pozdravu in novoletnem voščilu je nastopil domači gasilski naraščaj s prostimi vajami in v skupinah pod vodstvom tov. Franja Siršeta. Zelo mnogo smeja je bilo pri predstavi burke »Dávek na samce«, katero so večinoma domači igralci dobro rešili, četudi je bilo med njimi nekaj novincev. Upamo, da nas bodo pri ponovitvi igre in nastopu gasilskega naraščaja posetili še tudi oni prijatelji gasilstva, katere smo sedaj pogrešali.

Rogaška Slatina. Veliko predpustno veselico bo priredila podružnica Slovénskega planinskega društva v Rogaški Slatini v soboto 17. t. m. v vseh prostorih hotela »Pošte« pod devizo »Prvo planinsko rajanje pri Sv. Miklavžu na Boču« z jako pestrim sporedom. Svira med drugimi tudi vojaška godba. Čisti dohodek je namenjen za ureditev postojanke pri Sv. Miklavžu na Boču, zato pričakuje podružnica obilno udeležbo od blizu in daleč.

Vojnik. V vojniški župniji je bilo lani rojenih 147 otrok (v l. 1929. 102, v l. 1928. pa 153). Umrle so lani 103 osebe (v l. 1929. 135), poročenih pa je bilo 35 parov, toliko kakor predlanskim.

Kino

Mestni kino Celje. V ponedeljek 12. januarja ob pol 9. zvečer se zadnjičkrat predvaja izredno posrečena zvočna filmska opereta »Pesmi je konec...« Pojejo Liane Haid, Willy Forst in Ernest Verebes. — V torek 13., sredo 14. in četrtek 15. januarja kino zaprt zaradi koncertov. — Od

Celje, Aleksandrova ulica 1.

petka 16. januarja dalje se bo predvajal berlinski zvočni vefilm »Háďáží Murat« (»Beli vrag«). V glavni ulogi **Ivan Mořuhin**. Sodeluje zbor donskih kozakov in ruski carski balet.

Štiri važne iznajdbe

Živimo v času, ko nas nič ne more presenetiti. Skoro neopaženo in brez senzacije gredo mimo nas velike tehnične iznajdbe na področju zrakoplovstva, morske plovbe itd., zato se še tem manj brigamo za »male« iznajdbe, ki so pa prav tako važne in pomembne za vsakdanje življenje, morda še veliko bolj, ker so namenjene najširšim krogom.

Taka je iznajdba Dunajčana dr. Ferdinanda Ringerja, kateremu se je po večletnem prizadevanju končno posrečilo, da je iznašel »večno vžigalico«. Slaba kvaliteta in nepraktičnost sedanjih švedskih vžigalic ga je napotila, da je začel premišljevali, kako bi se dala izdelati taka vžigalica, ki bi se dala večkrat porabiti, prižgati. Izdelal jo je vso iz enake snovi kakor je sedanja. dodal ji je le še dušik, ki ji zabranjuje, da bi vsa naenkrat izgorela. Tako je dosegel, da se prižge lahko 500- do 600-krat. Seveda je izdelava vsa iz vžigalne snovi, brez lesa. To svojo

Francoski Crep de Chine,

Georgette, Satine v ostankih po Din 75.— Vam nudi **J. KUDIŠ**

Najboljše angleško sukno za moške obleke dobite pri J. Kudiš, Celje

»večno vžigalico« je dal že patentirati in snuje se družba, ki bo iznajdbo izkoriščala. V promet bodo prišle le vžigalice v raznih oblikah: za kadilce, za gospodinjce, gospode, dame itd. Za kadilce bodo v posebnem etuiju z malo rezervo, tako da bo ena garnitura zadostovala vsaj za pol leta, nosila se bo lahko v žepu telovnika, kakor n. pr. ustnik. Vprašanje je le, kdaj in kako jo bomo lahko dobili tudi pri nas, kjer so vžigalice monopol? Nova iznajdba namreč ne bo le praktična, temveč tudi silno poceni.

Druga, prav tako praktična iznajdba se je posrečila angleškemu kemiku Petersenu: iznašel je steklo, ki se ne da razbiti in je močnejše in odpornejše kakor jeklo. Ta iznajdba sicer ni povsem nova, kajti steklo, ki se ni dalo razbiti, so nekoč že izdelovali, toda nenadna smrt iznajditelja, ki svoje skrivnosti ni hotel izdati, je vso stvar za dolgo dobo pokopala. Pred par leti je pa bilo tudi že izdelano prožno steklo, ki ima iste lastnosti kakor gumi. To pa ne prihaja vedno praktično tako v poštev kakor Petersonovo. Ko se bodo iz tega stekla izdelovali kozarci, steklenice itd., bo po gostilnah in kavarinah konec pobiranja steklenine. Nihče se s steklom ne bo mogel več porezati, nihče pri demonstracijah pobiti šip itd. Skratka, steklo sploh ne bo več steklo in na pošiljstvah

ne bo več napisov: »Pozor, steklo!« Zaenkrat pa bo to steklo baje znatno dražje kakor sedanje in se torej ne bo preveč naglo širilo.

Zelo velikega pomena so poizkusi, ki jih delajo sedaj v Ameriki z brezžično pošiljateljivo toka za električne žarnice. Kakor poročajo listi, je princip že najden in gre samo za praktično izpopolnitev, tako da se prevelike energije ne bodo izgubljale. Ko bo to doseženo, bomo električno luč lahko postavili kamorkoli bomo hoteli. V sleherni gorski vasi in v najbolj samotni koči bo naenkrat električna razsvetljava. Izginili bodo vsi vodi, drogi, kabli itd. in tudi snega in sličnih neizgledov se ne bo več treba bati. Skratka nastal bo v tem oziru pravcat preobrat.

Naposled naj omenimo še avtomat za britje, o katerem so naši listi že pisali. Mnogi so o resničnosti dvomili, kakor pa poročajo sedaj ameriški patentni urad, je stvar resnična in se bodo taki avtomati kmalu po-

ZA DAME

Crep Saten
Crep Georgette
Crep de Chine
Nogavice
Rokavice

ZA GOSPODE

Črno sukno
Bele srajce
Modne srajce
Samovoznice
Nogavice

Velika izbira, zmerne cene

FRANC KOLBEZEN — CELJE

D. N. Mamin-Sibirjak:

Brata Gordejeva

Roman.

Iz ruščine prevedel J. O.

V.

Preteklo je leto. Življenje je prišlo v pravi tir. Leonid Gordejev je bil še vedno knjigovodja in se je polagoma navajal na svoje življenje. Bil je delaven, skromen človek, ki se je znal prilagoditi novi okolici. Samo včasih se ga je lotevala težka zamišljenost in nekaka ravnodušnost: čutil je, da ni na svojem mestu. Razun tega mu pisarniško delo ni dopuščalo, da bi bil izpopolnjenal svojo izobrazbo. Pa tudi knjig ni imel, niti ne časopisov, — z dvajsetimi rublji se ne skoči daleč. A čas hiti... Kak rudniški inženir naj bo iz njega po petih letih takega pisarniškega dela? Treba bo pričeti od kraja... Ali nad vse je Leonida mučilo, da kot podložniški človek ni imel nikakih pravic. Polagoma je ta misel postala njegova bolna točka. In poleg njega je podložniška tudi žena, podložniški so tudi bodoči otroci... Strašna misel! Misel mu je nehote uhajala nazaj v tisti svobodni svet, kjer ni podložnikov in gospodarjev, kjer gospoduje svoboda. Da, zlata svoboda... Često je obhajala Leonida misel, da bi pobegnil na Švedsko — tam bi si našel delo in si uredil, kakor si uredi vsi svobodni ljudje. Kakor v sanjah je videl deželo gor, gozdov in jezer, kjer je preživel boljša leta. Tam se je učil, tam je delal, tam je prvokrat videl svetlo deklislo glavo s temi otroškozaupljivimi očmi. V družini švedskega rudniškega inženirja so ga sprejeli kot svojega človeka. Kajti na svetu so ljudje, ki žive po človeško, delajo, se vesele in ne vedo, kaj je nesvoboda, suženjstvo, sramota. S kako prijetnim čustvom se je Leonid vračal v daljno domovino in kako ponosne sanje je nosil s seboj. Videl je pred seboj sveto delo, veliko prizadevanje, procvit celega zavodskega okrožja, uspehe in slanje — a vse delo

se je združilo v umazani pisarni in pri prokletih pisarniških knjigah.

Edina radoš mu je ostala lastna družina. Leonid se je oddahnil edinole doma in je bil srečen. Ali tudi ta sreča je bila pokvarjena. Kaj se je zgodilo, tega bi niti sam Leonid ne mogel povedati, ali nekaj se je zgodilo. Med njega in ženo je legla prva senca, prvo nezadovoljstvo, ki se ne da pojasniti z besedami. Amalija Karlovna se je hitro naučila ruskega jezika in se je s čisto žensko spretnostjo prilagodila novim razmeram in novim ljudem. Ko je gledal svojo ženo, je čisto opazil na njej nekaj novega, njemu neznane, bila je druga ženska. Predvsem se mu je zdelo, da je nehala biti napram njemu odkrita, kakor je bila prej, da nečesa ne pove, ali poleg tega... poleg tega je tudi ona s svoje strani odkrila v njem docela drugega človeka. Izginil je iskreni, tovariški ton in začela se je čutiiti moreča hinavščina, pokrivajoča z rjo vsako misel, vsako gibanje. Nekoč je Amalija Karlovna vprašala moža:

»Poslušaj, Leonid, ali sem tudi jaz podložniška?«

»Kdo ti je to rekel?«

»Vseeno, jaz vem. Glej, suženjstvo — je strašna stvar in če bi imela otroke, bi se tudi oni rodili kot sužnji. Jaz tega nisem slutila.«

»Tudi jaz tega nisem mislil, da me bodo pustili v podložniškem položaju. Pa saj je vseeno: tebe, izgleda, nihče ne pritiska in živiš kot svobodna ženska.«

»Da! Pa ti misliš, da mi je lahko gledati tvoj odvisni položaj? Mar ne razumem, kaj vse to pomeni?«

»Draga, tudi jaz to prav dobro razumem, pa če ne govorim o tem, tega ne storim radi tega, da bi te brez potrebe ne žalostil. Z besedami ne moreš pomoči... Prišel bo čas, ko bova tudi midva svobodna.«

Amalija Karlovna je samo vzdihnila.

Z bratom Nikonom se je bil ločil že za otroških let in ga je srečal zopet v Zemljanskem zavodu kot tujega človeka. To čustvo je ublažila samo skupna nesreča. Ta ju je zbližala. Pa komu bi bilo mogoče

olajšati dušo, če je pa okrog in okrog gospodovalo veliko neznanje in skrajna tema? Zavodski nameščenci niso dobivali nikake izobrazbe in razen o svojih zavodskih delih niso hoteli vedeti o ničemer drugem. V tej sredini je bil položaj Leonidov kar najbolj težak: njega so smatrali za tujca, vidno so se ga ogibali, ali tudi sam ni iskal prilike, da bi se komu približal. Edini, ki mu je ostal, je bil — brat Nikon. Večja starost in neuklonljiva energija sta dajali Nikonu neko prednost. Zdaj pa zdaj je hodil Leonid v Zemljanski zavod in vsakokrat se je vračal domov ves čil, z novimi silami, pomladil se je za nekaj let. Nikon je še vedno hodil z rudarsko svetiljko in se na videz niti najmanj ni žalostil nad svojim položajem. Ali se ne godi drugim delavcem še slabše? On si želi biti tak in samo, tak. Pa on je svoj delavski kruh, a tam, da vidimo.

»Mi še vedno vlečemo Fedota Jakimiča«, je govoril Nikon z običajnim zadovoljstvom, vlečoč iz svoje kratke angleške pipe.

»Mene samo čudi, Nikon«, je odvrnil Leonid, »da govoriš o tej zveri na tak način, kakor bi ti bil všeč.«

»A kako pa? Ti si najbrž uganil. Meni starec resnično ugaja, ugaja mi po vztrajnosti svojega značaja. Opazuj, kako nas in tebe sistematično tlačí... To je, brat, prava sila, samo neumno usmerjena; a jaz ljubim vsako silo. Fedot Jakimič mi je resnično všeč... V njem je kri.«

Nikon je prebival v Zemljanskem zavodu skupaj z materjo v stari očetovski hišici. Oprema je bila silno bedna, skoro beraška, ali Nikon ni hotel nič opaziti in je bil z malim zadovoljen. Celo svoj volneni plašč in cilinder je zavrgel in začel hoditi poleti v tatarski letni kmečki obleki, a pozimi v golem polkožuhu — to je bilo udobneje. Ako se je kdo pritoževal in žalostil, je bila to starka Ana Gavrilovna, ki je neprestano trpela v svojem materinskem srcu za otroka. Pravzaprav je bila Ana Gavrilovna pozabljena in tiha starka, ki je prešla pretežno šolo. Mogla je še samo plakati z brezmočnimi solzami in se je v vsem slepo pokoravala Nikonu, ki ga je oboževala.

Oglašujte v »Novi Dobi«!

Franjo Dolžan

Francoski Crep de Chine,

Georgette, Satine v ostankih po Din 75.— Vam nudi **J. KUDIŠ**

javili po vsej Ameriki in verjetno tudi v Evropi. Seveda, z vsemi temi iznajdbami bo zopet na tisoče ljudi izgubilo dosedanje kruh. Usoda napredka pa je taka, in tu se ne da nič spremeniti.

Po svetu

s **Zubkov ima fiksno idejo.** Pred kratkim so poročali listi, da bodo oddali ruskega emigranta Zubkova, zeta divšega nemškega cesarja Viljema, v umobolnico, ker trpi na fiksni ideji, da ga preganjajo. Izjavil je med drugim, da je popolnoma resno ogrožen v svoji osebni varnosti in da se boji usode generala Kutjepova. Po njegovem mišljenju bi se nekatere osebe za vsako ceno rade polastile raznih intimnih pisem, katera ima spravljena, in se za dosego svojega namena ne bodo strašili nobenih sredstev. Aleksander Zubkov, nedvomno eden največjih pustolovcev sedanje dobe, ki je svojo priletno ženo, princeso Viktorijo, sestro cesarja Viljema, finančno popolnoma uničil, živi sedaj v Luksemburgu. Nekaj časa je bil potnik nke italijanske tvrde z vinom, zadnje čase pa potuje z neko družbo kabaretnih artistov. Njegova točka na programu je objavljena z imenom: Aleksander Zubkov pripoveduje svoje spomine.

s **Tudi rekord!** V nekem pariškem stanovanju živi kot najemnik že neprestano celih 77 let Jožef Lentz, rojen Elzačan, ki je prišel v Pariz leta 1853. in je 10 let pozneje najel stanovanje v Rue de Boulets, ki ga do danes ni zapustil. Do svojega 90. leta je kot gradbeni paznik vršil svojo službo. Nedavno je v krogu 11 vnukov in 10 pravnukov slavil svoj stoti rojstni dan.

Anekdote

Slavni Emile Zola je bil mnogo krat v takih denarnih težavah, da niti svoje borne sobice, ki jo je imel v najemu v pariškem umetniškem delu mesta, Quartier Latinu, ni mogel plačati. b

Nekega dne je zopet prišla gospodinja in ga terjala za najemnino. »Ne morem več zapisovati«, je dejala, »preveč se je nabralo.«

Mirno in suho je odvrnil Zola: »Madame, ali boste pač mogli vse to odbržati v glavi?«

Balzac se je nekoč v noči prebudil, ker je zaslišal šum v svoji sobi. Toda obležal je tiho in videl, kako si neki vlomilec da opravka pri njegovi pisalni mizi. Prižgal je svečo in se pričel na ves glas krohotali. Neznanec je osupnil.

»Čudite se, kaj ne«, ga je nagovoril Balzac, »da se tako smejem, vendar se moram, ker je preveč komično: vi iščete pri meni v temi denar, dočim ke jaz že cela leta na vse načine trudim, da bi ob najlepšem solnčnem dnevu kaj našel.«

Brez vsake besede je vlomilec izginil.

Lepo stanovanje

2 sobi in kuhinja v novi hiši v Celju, se odda s 1. februarjem mlademu zakonskemu paru. Naslov v upravi lista.

Stanovanje

Vilo v Celju oddam s 1. februarjem boljši rodbini. Naslov v upravi lista.

kleparstvo, vodovodne inštalacije strelovodne naprave.

CELJE, ZA KRESIJO 4. Prevzema vsa v zgoraj navedene stroke spadajoča dela in popravila. Postrežba točna in solidna. Cene zmerne. 50-31

Sposoben, marljiv zastopnik

za Celje in okolico se išče za takoj za prodajo prvovrstnega predmeta proti visoki proviziji. Ponudbe pod »Celje P 2099« na Interreklam d. d., Zagreb, Masarykova ul. 28.

Sladke otave ali sena

kupim 50 do 60 mq. Ponudbe poslati na upravo lista pod označbo »Otava«.

Lepe kostume za maske

v zelo veliki izbiri izposojuje po 2 nizkih cenah 12

Ana Staudinger, Celje, Aleksandrova ulica 7.

Pisalni stroji

znamke „Underwood“ se dobe pri Antonu Lečniku, Celje, Glavni trg. Prodaja tudi na obroke.

Pri odraslih in otrokih

je FIGOL zelo zaželen lek

za čiščenje želodca in črevesja ter za zdravljenje ledvičnih, jetrnih bolezni in hemoroidov, če so v zvezi s slabo prebavo.

FIGOL se dobiva v vsaki lekarni, po pošti ga pa razpošilja proizvajalec: Apoteka dr. Semelič, Dubrovnik 2/62. 3 steklenice s poštnino 105.—, 8 stekl. 245.—, 1 stekl. 40 Din.

USTANOVljena LETA 1881.

Celjska posojilnica d. v Celju

Celje

v lastni hiši Narodni dom

Sprejema hranilne vloge od vsakogar, jih obrestuje najugodnejše, nudi popolno varnost in izplačuje točno.

Izvršuje vse denarne posle, kupuje in prodaja tuj denar ter čeke na inozemstvo. Izdaja uverenja za izvoz blaga.

Za varnost hranilnih vlog jamči poleg zavodovih aktiv po Din 100.000.000.— še lastna glavnica in rezerve, ki znašajo nad Din 14.500.000.—.

PODRUŽNICI:

MARIBOR

Aleksandrova cesta št. 11.

ŠOŠTANJ

(v lastni hiši)

Poročne prstane

ure, zlatnino, srburnino, optiko, jedilni pribor itd. Vam nudi v največji izbiri in po najnižjih cenah tvrda

Rafael Salmič, Celje, Narodni dom

Naznanilo

Slav. občinstvu vljudno naznanjam, da sem otvoril novo delavnico za lakiranje, ličenje avtomobilov, vozov, kočij, motorjev, biciklov, otroških vozičkov itd. Barvanje vsakovrstnega usnja, aktovk, poršnikov, čevljev, klubskih garnitur itd. Ličenje in tapeciranje

po najnovšem ameriškem brizgalnem sistemu.

Se priporoča

Mihael Burnik

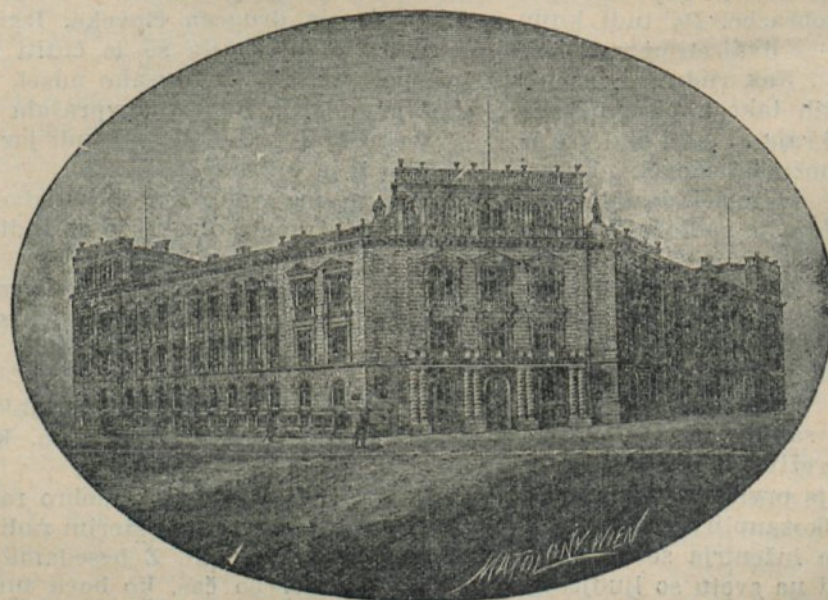
Gaberje št. 76, Celje (poleg Sokolskega doma)

Inserirajte v „NOVI DOBI“!

Najvarneje in najugodnejše se nalaga denar pri pupilarnovarnem zavodu, ki že obstoja 64 let

Celjska mestna hranilnica

v CELJU, KREKOV TRG (v lastni palači pri kolodvoru)

Prihrankom rojakov v Ameriki, denarju nedoletnih, ki ga vlagajo sodišča ter naložbam cerkvenega in občinskega denarja posveča posebno pažnjo.

Hranilnica daje posojila na zemljišča po najnižji obrestni meri. Vse prošnje rešuje brezplačno.

Za hranilne vloge jamči poleg premoženja hranilnice še mesto Celje z vsem premoženjem in vso davčno močjo.